

PDW: Sztuka dyskusji i debaty - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	PDW: Sztuka dyskusji i debaty
Kod przedmiotu	09.0-WH-FiPID-FP-A-2-Ć-S14_genYIZK6
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- prof. zw. dr hab. Stanisław Borawski - dr hab. Iwona Pałucka-Czerniak, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z zasadami sztuki dyskusji i debaty.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Współczesne gatunki komunikacji społecznej: dyskusja i debata. Dyskurs publiczny – charakterystyka, typy, przekształcenia. Specyfika adresata i odbiorcy w komunikacji publicznej, elitarność a masowość w komunikacji. Sposoby przekonywania: techniki argumentacyjne, pozajęzykowe środki komunikatywne, aspekty mowy ciała.

Metody kształcenia

Ćwiczenia, dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozpoznaje typowe wyznaczniki komunikacji publicznej, rozróżnia kategorie adresata i odbiorcy.	KD1_W23	- aktywność w trakcie zajęć - bieżąca kontrola na zajęciach - test	Ćwiczenia
Student umie w rozmaity sposób dobierać argumenty w dyskusji, w zależności od ich stopnia skuteczności i audytorium.	KD1_U04	- aktywność w trakcie zajęć - bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Śluchacz zna podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji społecznej (dialog, dyskusja, debata)	KD1_W02	- aktywność w trakcie zajęć - bieżąca kontrola na zajęciach - test	Ćwiczenia
Student analizuje istniejące współcześnie formy dyskusji w środkach masowego przekazu, stosuje pozyskaną wiedzę w tworzonych przez siebie tekstach.	KD1_K10	- aktywność w trakcie zajęć - bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Aktywny udział w zajęciach, zaliczenie ćwiczeń na tekstach, test.

Literatura podstawowa

1. Bugajski M., *Język w komunikowaniu*, Warszawa 2006.
2. Wasilewski J., *Retoryka dominacji*, Warszawa 2006.
3. Decker D., *Wystąpienia publiczne. Trening dla menegerów, politykówi ekspertów PR*. Płyta CD, 2010.
4. Chantal St-H., *Dyskusja bez kłótni*, z fr. przeł. Elżbieta Derelkowska, Warszawa 2005.
5. Perelman Ch., *Imperium retoryki*, Warszawa 2004.
6. Pstrąg J., *Werbalne i niewerbalne techniki i strategię konwersacyjnego oponowania na materiale debat telewizyjnych*, Universitas, Kraków 2004.
7. Pszczółowski T., *Umiejętność przekonywania i dyskusji*, Wiedza Powszechna, Warszawa 1962.
8. Grice P., 1980, *Logika i konwersacja*, Przeł. J. Wajszczuk, „Przegląd Humanistyczny”, z. 7, s. 85 – 99.

Literatura uzupełniająca

1. Borawski S., Furdal A., *Wybór tekstów do historii języka polskiego*, Warszawa 1980.
2. Bugajski M., *Komunikat językowy i inne formy przekazu*, [w:] tenże, *Językoznawstwo normatywne*, PWN, Warszawa 1993, s. 60-67.
3. Bugajski M., *Odbiorca i adresat w procesie komunikacji*, [w:] tenże, *Językoznawstwo normatywne*, s. 435-451.
4. Cichobłaziński L., *Techniki negocjacji i mediacji*, Częstochowa 2008
5. Cieślak R., *Retoryka ciała w dyskursie publicznym*, Toruń 2008.
6. Dobaczewski A., *Cechy składniowe i semantyczne polskich wypowiedzi potwierdzających*, Warszawa 1998.
7. Dobrzyńska T., *Jak się zaczyna i kończy wypowiedź*, „Pamiętnik Literacki” 1969, z. 2.
8. Doliński D., *Techniki wpływu społecznego*, Warszawa 2005.
9. Domachowski W., *Psychologia komunikacji niewerbalnej*, Toruń 1993.
10. Dul A. R., *Komunikacja niewerbalna w teorii i badaniach*, [w:] *Komunikacja międzykulturowa. Zbliżenia i impresje*, pod red. A. Kapciuk, Korporowicza L., Tyszk A., Warszawa 1995.
11. Fisher R., Ury W., *Dochodząc do TAK*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1991.
12. Grochowski M., *O miejscu interiekcji w systemie gramatycznym języka. Na przykładzie współczesnego języka polskiego*, „Prilozi” 1987 12, s. 51-59.
13. Hall E. T., *Bezgłówny język*, Warszawa 1987.
14. Hill R., *My Europejczycy*, Warszawa 2004.
15. Jabłońska-Bonca J., *Prawnik a sztuka negocjacji i retoryki*, Wydaw. Prawnicze "LexisNexis", Warszawa 2002.
16. Kita M., Grzenia J. (red.), *Czas i konwersacja*, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2006.
17. Kmita J., *Wykłady z logiki i metodologii nauk dla studentów wydziałów humanistycznych*, Warszawa 1973.
18. Kozioł R., *Debata samorządowa w czasach pierwszej Solidarności*, Kraków 2004.
19. Krauz M., *Zdania inicjalne w języku polskim*, Rzeszów 1996.
20. Leibniz G.W., *Tabulae definitiorum*, tłum. M. Kamińska, A. Werpachowska, [w:] *Słownik i semantyka. Definicje semantyczne*, pod red. E. Janus, Wrocław 1975, s. 8-90.
21. Lindenfield G., *Asertywność czyli jak być otwartym, skutecznym i naturalnym*, „Ravi”, Łódź 1995.
22. Łada A., *Debata publiczna na temat powstania Centrum przeciw Wypędzeniom w prasie polskiej i niemieckiej*, Wrocław 2006.
23. Marciszewski W. (red.), *Mała encyklopedia logiki*, Wrocław 1970.
24. Murdoch A., *Prezentacje i wystąpienia w public relations*, Warszawa 2000.
25. Nęcki Z., *Komunikowanie interpersonalne*, Wrocław 1991.
26. Paduczewa J., *Presupozycje a inne typy informacji zdaniowej nie wyrażonej explicite*, „Przegląd Humanistyczny” nr 6, 1987, s. 93-107.
27. Pease A., *Język ciała. Jak czytać myśli ludzi z ich gestów*, Kraków 1992.
28. Pisarkowa K., *O komunikatywnej funkcji przemilczenia*, „Zeszyty Prasoznawcze” R. XXVII, 1986, nr 1.
29. Pszczółowski T., *Umiejętność przekonywania i dyskusji*, Warszawa 1974.
30. Spillane M., *Zaprezentuj siebie*, Warszawa 2003.
31. Stanosz B., Nowaczyk A., *Logiczne podstawy języka*, Wrocław 1976.
32. Stelmach J., *Kodeks argumentacyjny dla prawników*, Kraków 2003.
33. Szopski M., *Komunikowanie międzykulturowe*, WSiP, Warszawa 2005.
34. Szymanek K., *Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny*, Warszawa 2004.
35. Śledź A., *Próba przedstawienia zależności składniowych polskich przerywników*, „Prace Językoznawcze UWM” II, 2000, s. 161-168.
36. Thiel E., *Mowa ciała zdradzi więcej niż tysiąc słów*, Wrocław 2001.
37. Tkaczyk L. (oprac.), *Komunikacja niewerbalna*, Astrum, Opole 1997.
38. Ury W., *Odcinając od NIE*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa, 1995.
39. Walas T., *Zawiązany język. O kłopotach z dyskursem publicznym*, [w:] *Retoryka dziś. Teoria i praktyka*, pod red. R. Przybylskiej i W. Przyczyny, Kraków 2001, s. 121-135.
40. Widlak S., *Tabu i eufemizm w językach nowożytnych*. „Biuletyn PTJ” XXII, 1963, s. 89-102.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 21-11-2020 13:37)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ